

19

ASIŠKI UBOŽEC

Sveti Maksimilijan Kolbe je svetnik, ki je v življenju izpolnil Jezusove besede, da nima nihče večje ljubezni kot tisti, ki da življenje za svojega bližnjega. Ko je bil v taborišču, je namesto družinskega očeta prostovoljno odšel v bunker smrti. Kot otroku se mu je v sanjah prikazala Marija z dvema vencema, rdečim in belim. Naročila mu je, naj si izbere enega. On je izbral oba. Beli je pomenil, da bo duhovnik. Rdeči pa, da bo umrl kot mučenec.

»Lahko vam predstavim še enega svetnika, ki je res poseben in velja za enega najbolj znanih in priljubljenih svetnikov po svetu,« je predlagal Serafinček svojim trem malim poslušalcem.

»Super,« se je razveselila Tamara. »Kako mu je ime?«

»Ime mu je Frančišek. Bil je doma v italijanskem mestu Assisi, zato mu rečejo Frančišek Asiški. Rodil se je pred dobrimi sedemsto leti. Pri krstu je dobil ime Janez. Oče je bil bogat trgovec z blagom in je veliko potoval v Francijo. Nad to deželo je bil navdušen in svojega sina je ljubkovalno poimenoval Frančišek, kar v prevodu pomeni Francozek. Frančišek je rasel in se učil očetovega poklica. Kazalo je, da bo zelo spreten trgovec. V srcu pa je nosil posebno željo.«

»Da bi postal duhovnik,« ga je prekinila Manca.

»Ne, ne,« je odkimal Serafinček, »nikoli ni želel postati duhovnik. Hotel je postati vitez. To je bila želja mnogih mladih fantov. Zato je odšel v vojno, kjer je bil ujet. Leto dni je ostal v ujetništvu. Zatem je spet odšel na vojno, vendar je v sanjah slišal Božji glas, ki ga je poslal domov. Tako se je Frančišek

vrnil v Assisi. Začel je veliko moliti. Čakal je, da mu bo Bog razodel, kaj želi od njega. Vedel je, da Bog ne želi, da postane vitez ali trgovec. Frančišek je zato neutrudno molil in prosil Boga, da bi mu pokazal pravo pot.«

»Pa mu jo je?« Tamara ni mogla premagati svoje neučakane radovednosti.

»Seveda mu je,« je odvrnila Manca.

»Res je,« je pokimal Serafinček, »nekega dne je molil v cerkvi blizu mesta. Ta je bila napol podrta, v njej je bil le še križ. Takrat je zaslišal Božji glas, ki mu je dejal, naj gre in popravi cerkev. Frančišek je začel popravljati to cerkev, veliko je molil in skrbel za reveže. Oče se z njegovo odločitvijo ni strinjal, zato ga je hotel nagnati od doma. Frančišek pa se je slekel, očetu vrnil denar in obleko ter dejal, da ima le še očeta v nebesih. Tako je začel svoje življenje v strogem uboštvu. Pomagal je revežem, zlasti gobavcem.«

»Se jih ni bal?« je zanimalo Petra.

»Ne, ni se jih bal. Zelo vneto in ljubeče je skrbel zanje. Nekega dne pa je pri maši slišal evangelij, v katerem Jezus pošilja svoje učence po svetu, da bi ljudem oznanjali Božje kraljestvo. Pravi jim, naj s seboj ne jemljejo ničesar, ne denarja, ne obuvala, ne dveh oblek. Naroča jim, naj gredo in oznanjajo. Te besede so se Frančiška tako močno dotaknile, da jih je razumel kot Božji odgovor na njegovo vprašanje, kaj naj dela v življenju in kako naj živi. Od tega dne je hodil po Italiji in ljudem govoril o Jezusu in Božji ljubezni do ljudi.«

»Pa je bil pri tem uspešen?« je zanimalo Tamaro.

»Po človeških merilih je bil nadpovprečno uspešen. Kmalu so se mu pridružili številni mladi, ki so hoteli živeti tako, kot je on živel. Vse, kar so imeli, so razdelili revežem in začeli živeti s Frančiškom v strogem uboštvu. Da so preživeli, so pomagali kmetom pri delu na polju. Hodili so po svetu in ljudem oznanjali

evangelij. Frančišek Asiški je postal eden največjih in najbolj priljubljenih svetnikov,« je zaključil Serafinček.

Naloga: *Nariši svojega krstnega zavetnika in sliko položi na Marijin oltarček.*